

Початкова школа КЗШ 130

СТЕЖИНКИ

Випуск присвячено пам'яті тих,
хто не повернувся з війни

Випуск № 9 Травень 2013

Подвигу жити у віках Вулиця імені мого діда П. С. Волосевича

Історія розділила двадцятье сторіччя на дві частини – до початку Другої світової війни і після неї. Вона вбирає в себе найтрагічніший час в історії людства. Минуле і сучасне нерозривні.

Пригадаємо тих, хто покинув своїх матерів, народжених та ненароджених дітей, дружин.

То була нікому невідома війна, про яку не вивчали у школах. Про цю війну знали лише ті, хто втратив рідних та близьких. Саме у такій війні загинув **Герой Радянського Союзу, кавалер ордена Леніна— Волосевич Петро Семенович**, прадідусь Міхарева Олександра – учня 3-В класу нашої школи.

Дитинство та юність

Петро Семенович народився у 1908 році в селі Іванівка Криворізького району Дніпропетровської області у сім'ї селянина.

Дідусь, Михайло Волосевич, після знищення Запорізької Січі Катериною II, оселився у селі Іванівка (Салтиково). У діда Михайла було два сина Семен і Михайло та донька Параска. У той час родини були великими. Так сталося і з батьком Петра Семеновича. Вся родина прагнула жити разом, бо тільки у єдності – сила.

Семен подорослішав і теж одружився. У нього народилося шість дочок і один син Петро, який у 1914 році став за старшого своїм молодшим сестрам і опорою для матері, коли батька за-

брали на фронт. Та ніякі труднощі не змогли завадити молодому життєрадісному парубкові реалізувати свої мрії.

Після закінчення чотирьох класів – працював у селі. Творча натура Петра спонукала створити драматичний гурток, в якому він був режисером – постановником, актором і адміністратором. Зі своїми виставами Петро з гуртківцями об'їздив багато сіл Криворізького району. Найбільшою популярністю користувалися спектаклі «Сватання на Гончарівці», «Назар Стодоля». Але громадська робота на цьому не обмежувалась. Петро брав участь у військовій підготовці молоді села.

Зрілість

Петро постійно прагнув внутрішнього розвитку, бажав бути корисним, освоїти якомога більше професій. У 1928 році пішов на курси будівельників. Після закінчення потрапив у саму гущавину заснування центру металургії країни - до міста

Кривий Ріг, на будівництво військового містечка на Гданцівці та Криворізького металургійного комбінату.

На той час Петро мав двох синів Василя 1927 р.н., Івана 1929 р.н. та доньку Олександру 1931 р.н.. На жаль, тільки Василь Петрович

живий та має можливість передати спогади про свою сім'ю власним онукам.

У 1939 році Петро Семенович вступив до лав Радянської Армії. Був учасником визвольного руху у Західній Україні та радянсько - фінської війни 1939-1940 р.

Початкова
школа КЗШ
130

Адреса:
м. Кривий Ріг,
вул. Незалежності
України, 12

Газета випускається
учнями 3-В класу.
Головний редактор
Рибаківська Н.В.

Саме у цій війні у боях під містом Виборг (Ленінградської області) 7 березня 1940 року рівно за 5 днів до укладання мирного договору загинув Петро Семенович. Петро був кулеметником у 225 стрілковому полку, а завдання кулеметника-захистити загін, що першим долає дотові огорожі. Командиром був молодосвідчений офіцер, що помилково дав команду «До бою!». Петро зрозумів, що не можна так дія-

ти і взяв командування на себе. Ціною власного життя було врятовано однополчан.

Петро Семенович Волосевич загинув смертю хоробрих у боях під Виборгом. У братській могилі №33 на 4-м кілометрі шосе «Виборг – Санкт—Петербург» покоїться Петро Семенович Волосевич. Він залишив після себе так мало і так багато.

Наказом Президії Верховної Ради СРСР від 11 квітня 1940 року «за образцовое выполнение боевых заданий командования на фронте борьбы с финской белогвардейщиной и проявленные при этом отвагу и героизм» Красноармейцу Волосевичу Петру Семёновичу посмертно присвоено звання Героя Советского Союза. Награждён орденом «Ленина».

Вулиця героя

На честь Героя Радянського Союзу – Волосевича Петра Семеновича, названо вулицю у місті Кривий Ріг. На жаль, при опитуванні мешканців ніхто не знав, на честь кого названо вулицю, немає і меморіальної дошки. Вулиця має лише 40 дворів. На ній збудовано один з найперших спортивних комплексів міста. На цій вулиці існує і процвітає відомий на всю країну баскетбольний клуб «Кривбас-баскет». Тут продовжують виховувати гідних спортсменів, що прославляють місто не лише в Україні, а й за її кордоном.

Редколегія, 3-В кл.

Рано-вранці, дивлячись у мирне небо, я, громадянин України, учень 130 Криворізької школи, насолоджуючись співом солов'я, подихом весняного вітру, хочу сказати щире спасибі тим, хто навіки залишився молодим у тій страшній війні.

Вирости їхні діти, стали дорослими онуки, пішли до школи правнуки, але пам'ять та вдячність про подвиг залишаться на віки.

Спасибі! Низький Вам уклін!

Міхареv С., 3-В кл.

Найщиріші наші привітання ветеранам

Шановні ветерани! Ми усім класом дякуємо вам за мирне життя, за блакитне небо з веселим щебетанням пташок і бажаємо вам успіхів. Хай у вашому житті не буде труднощів. Багато ваших друзів та рідних пішли у майбуття. Ми завжди будемо підтримувати вас, і хай для здійснення ваших мрій не буде перешкод.

Бакатнюк Я., 3-В кл

Вітаю Вас, шановні ветерани, з цим великим святом—Днем Перемоги! Бажаю вам довголіття, щастя і любові.

Дякую за мирне життя, за чисте небо, за те, що школярі мають можливість здобути гарну освіту.

Дякую Вам за подвиг, який дав можливість зростати нам у вільній, незалежній країні.

Матяш М., 3-В кл

3 Днем Перемоги!

**Ми пам'ятаємо!
І ніколи не забудемо!**

Життям своїм чистим — у бурі й вогні

Життя ви утвердили й сонце над краєм.

Ви — святість сердець на священній війні.

Ви смерть подолали — вам смерті немає.

Гафур Гулям, 1945 рік